

וַיֵּאן צוֹר בְּאַלְהֵינוּ, מִשְׁמַע דְּאִיפֵא צוֹר אֲחֶרָא

וכן כשאמר אין צור כאלהינו משמע שיש צור אחר רק שאינו כאלהינו ודבר זה קשה כי איך אפשר לדמות את הנבראים לבורא יתברך בשום צד והרי אין זה שהקב"ה חזק הרבה והנברא חזק פחות אלא חזקו וגבורתו וקדושתו של הקב"ה אין לה ערך ודמיון כלל

• [בנבראים] [קס].

קדושת המלאכים ועם ישראל מקדושת ה' יתברך

אָלָא וְדָאֵי צריך לבאר שאין הכוונה להשוות קדושתו ית' עם קדושה של אחרים

אלא בא לומר, **אֵין קְדוּשׁ בִּיהוֹה, דְּכַמְה קְדִישִׁין נִינְהוּ,**

קְדִישִׁין לְעֵילָא, שכמה קדושים יש שהם קדושים למעלה והם המלאכים

הקדושים **דְּכֶתִיב** כמו שכתוב, (דניאל ד) **וַיֹּאמֶר קְדִישִׁין שְׂאֵלְתָא**

שפירושו שהגזירה היא המאמר המלאכים הקדושים. **יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין נִינְהוּ**

וגם עם ישראל קדושים הם, **דְּכֶתִיב, (ויקרא יט) קְדוּשִׁים תִּהְיוּ. וְכִלְהוּ**

קְדִישִׁין, וְלֹא קְדִישִׁין בִּיהוֹה וכולם קדושים אבל אין קדושתם כקדושת

השׁי"ת כי קדושתו אינה תלויה בקדושתם אבל קדושתם אינה קיימת בלתי קדושתו.

וַיֹּמַאי טַעְמָא וזה שמבאר הכתוב מה הטעם שאין קדוש כה'. **בְּגִין דְּכֶתִיב,**

כִּי אֵין בְּלֶתְדָּ. מַאי, כִּי אֵין בְּלֶתְדָּ ומחו כי אין בלתי,

אור הרשב"י

[קס] וכמאמר אליהו הנביא זיע"א בפתח אליהו אנת חכים ולא בחכמה ידיעא אנת וכו'.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

אֵלֶּא קְדָשָׁה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְלִתִּי קְדוּשָׁא דְלְהוֹן,
 דְהוּא לָא אֲצִטְרִיךְ לְקְדוּשָׁה דְלְהוֹן כִּי קְדוּשַׁת הַשֵּׁי"ת אֵינָה תְלוּיָה
 בְּקְדוּשַׁת הַמְּלֵאכִים וְעַם יִשְׂרָאֵל וְאִין הוּא צְרִיךְ לְקְדוּשַׁתְּם כְּדִי לְהִיּוֹת קְדוּשׁ. אֲבָל
 אֵינּוֹן, לָאוּ אֵינּוֹן קְדִישִׁין בְּלִתְךָ אֲבָל הַמְּלֵאכִים וְעַם יִשְׂרָאֵל אֵינָם
 קְדוּשִׁים בְּלִתִּי קְדוּשַׁתּוֹ יִתְבַּרַךְ כִּי מֵהַשְּׁפַעַת קְדוּשַׁתּוֹ הֵם מֵתְקַדְשִׁים, וְדָא הוּא, כִּי
 אִין בְּלִתְךָ אִין קְדָשָׁה דְלְהוֹן, בְּלִתְךָ. וְזִהוּ שְׂכֵתוּב כִּי אִין בְּלִתְךָ
 הֵינּוּ כִּי אִין קְדוּשַׁתְּם מִבְּלִתִּי קְדוּשַׁתְךָ וְע"י קְדוּשַׁתְךָ הֵם מֵתְקַדְשִׁים.

אין צור כאלוקינו אין צייר ואין חזק כאלוקינו

וְאִין צוֹר כְּאֱלֹהֵינוּ. כְּמָה דְאִוְקְמוּהּ כְּמוֹ שְׁבִיאָרוֹ חו"ל בְּגִמְרָא אִין
 צִייר כְּאֱלֹהֵינוּ (בְּרִכּוֹת י.), דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא צָר צוֹרָה בְּגוֹ
 צוֹרָה שְׁהִקְב"ה צָר אֶת צוֹרֵת הוֹלֵד בְּתוֹךְ צוֹרֵת אִימוֹ, וְתִקְוִין לִיָּהּ, וְנִפְח
 רוּחָא דְחַיִּי וְאִפִּיק לִיָּהּ לְאִוּרָא דְעֵלְמָא וּמִתְקַנּוּ עַל בּוֹרִיו וְנוֹפַח
 בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וְאִין הַנֶּפֶשׁ מִסְתַּלְקַת מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי הִיּוֹתָהּ שֵׁם עִם הִיּוֹת פִּיּוֹ וְחוּטְמוֹ וְנִקְבִיו
 תּוֹמִים וּמוֹצִיאֵוּ לְאוּרֵי הָעוֹלָם שְׁלָם וְאִינוּ יוֹצֵא בְּרִיסוֹק אֵיבְרִים וְאִינוּ מֵת בְּשִׁינּוֹי הָאוּרֵי.
 דְבָר אַחֵר, וְאִין צוֹר כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵית צוֹר, דְאִקְרִי צוֹר יֵש
 צוֹר שְׁהוּא נִקְרָא צוֹר מִלְשׁוֹן סֵלַע אוֹ חוֹזֵק וְכְמוֹ שְׂכֵתוּב, (יִשְׁעִיָּה נָא) הַבִּיטוּ אֶל
 צוֹר חוּצְבֵיתֵם הַבִּיטוּ אֶל אֲבֵרָהּ אֲבִינוּ שְׁהוּא כְּצוֹר חוֹזֵק שְׁנַחֲצַבְתֶּם מִמֶּנּוּ. (שְׁמוֹת
 יז) וְהִפִּיתָ בְּצוֹר וְכֵן מֵה שְׂכֵתוּב וְהִיכִיתָ בְּצוֹר לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה מִים. הַנְּנִי
 עוֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל הַצּוֹר בְּחֹזְרָב. וְכִלְהוֹ אִקְרוּן צוֹר

וכל אלו נקראים צור, **וְאִין צוֹר בְּכִלְהוּ כְּאַלְהֵינוּ** ואע"פ שכולם נקראו צור אינם צור כאלהינו, **דִּילֵיהּ שׁוֹלְטָנוּ וּמְלֻכוֹתָא עַל כֻּלָּא** שהוא צור ששולט ומולך על כולם.

בחצות הלילה החכמים שמעו קולות עליונים

רְבִי חֵיִיא וְרְבִי אָחָא הָווּ יְתִבֵי לֵילִיא חָד קַמֵּיהּ דְּרַבִּי אָבָא רבי חייא ורבי אחר היו יושבים לילה אחד לפני רבי אבא. **קָמוּ בְּפִלְגּוֹת לֵילִיא לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא**. קמו בחצות הלילה לעסוק בתורה עד דנפקו לבר חמו חד פכבא דהוה בטש תלת זמני בככבא אחרא וסתים נהוריה בעוד שיצאו לחוץ ראו כוכב אחד שהוא מצד החסד שבימין שהיה מכה בכוכב אחר שמצד הגבורה שבשמאל שלש פעמים ועל ידי כן סותם אורו והיינו שממתקו על ידי כן. **אַדְהֵכִי שָׁמְעוּ תִּירֵי קָלֵי בְּתִירֵי סְטָרֵי** בנתיים שמעו שני קולות בשני צדדים למעלה ולמטה, **קָלָא חָד לְסֵטֶר צְפוֹן לְעֵילָא** קול אחד לצד צפון למעלה, **וְקָלָא (דף מ"ד ע"ב) חָד לְתַתָּא** וקול אחד לצד צפון למטה. **וְהָהוּא קָלָא אַכְרִיז וְאָמַר, עוּלוּ וְאַתְּכַנְיִשוּ לְאַתְרֵיכוּ** ואותו קול מכריז ואומר לכל החיצונים הכנסו והאספו למקומכם בנוקבא דתהומא רבא, **הֲשֵׁתָא אֶסְתְּמְרוּתָא דְּנוֹקְבָא פְּתִיחָא** עכשיו הוא זמן שמשמרת הנקבה שהוא יסוד דלאה פתוח, **קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאֵל לְטִיילָא בְּגִנְתָּא** והקב"ה נכנס לטייל בגן עדן,

לְאַשְׁתֵּעֲשֶׂעָא בְּעַדִּיקַיָּא דִּי בְּגִנְתָּא להשתעשע עם נשמות הצדיקים
 שבגן עדן, אַעְבַּר הֵהוּא קָלָא וְשָׁכִיךְ אַח"כ עבר אותו הקול ושקט.

בחצות הלילה יהוד יעקב ולאה

אַתְהִדרוּ רַבִּי אַחָא וְרַבִּי חֵיִיא, אָמְרוּ, הָא וַדַּאי עֲדָן
 רְעוּתָא חזרו רבי אחא ורבי חייא לבית ואמרו עכשיו הוא ודאי זמן
 רצון, דְּאֵתְעֵרוּתָא דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל (עֲדָן) הוּא לְאַתְחַבְּרָא
 בְּמִלְפָּא קַדִּישָׁא שיש התעוררות השכינה הקדושה להתחבר בו"א והיינו יהוד
 יעקב ולאה שבחצות הלילה, אָמַר רַבִּי אַחָא, וַדַּאי, לָא (אֲתַחְבְּרַת)
 אֲנִיגִידַת לָהּ כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲלָא
 מִגּוֹ שִׁירְתָּא, אמר רבי אחא ודאי לא נמשכת ומתחברת המלכות בחינת לאה ביעקב
 אלא מתוך שירה מִגּוֹ שְׁבַחָא דִּילָהּ לְגַבִּיּוּהָ והיינו מתוך השירה והשבחים
 שהיא משבחת לפניו.

ז"א מושיט למלכות ולכל המתחברים עמה חוט של חסד בבוקר

עַד דְּאֵתִי צַפְרָא, וְאוֹשִׁיט לָהּ מִלְפָּא חוּטָא דְּחֶסֶד עַד
 שמגיע הבוקר ומושיט לה חוט של חסד, וְרָזָא דְּמִלָּה כְּמָה
 דְּאִמְרִינָן וסוד הדבר כמו שאמרנו, (אסתר ה) וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר
 אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַגּוֹ' ויושט המלך שהוא ז"א לאסתר
 בחינת לאה את שרביט הזהב הוא חוט של חסד אשר בידו. וְלָא תִימָא דְּלָהּ

הלימוד היומי